

Magnus Rasmussen
borgarstjóri
Listi A

Veruleikar í og hugsjónir fyri Runavíkar kommunu

(5. partur av 5)

Figgjarviðurskipti og framtíðar figgjarútlit hjá kommununi

Tey, ið koma at manna eitt komandi býráð, eiga at leggja sær í geyma, at tað eru skattaborgarans peningur, sum tey umsita. Tað er altíð neyðugt at umsita pening skilagott, men tá tú umsitur pening fyri onnur enn teg sjálvan, so er tað serliga týðningarmikið at umsita hann skilagott. Kommunan fær í høv-uðsheitum inntøkurnar frá skatti, sum kann býtast í triggjar partar:

- A-skattur
- Partafelagsskattur
- Eftirlønarskattur

Samlaði skatturin hjá kommununi hevur tey seinastu árin verið spakuliga vaksandi og er nú komin á leið til tær 115 mió.

Hesar inntøkurnar eru so til at húsast við, og verða tær brúktar til:

- rakstur
- iløgur
- figgjarkostnað

Tey seinastu 4 árin hevur tað prosentvisa býtið millum omanfyri nevndu øki verið á leið 70% til rakstur, 15% til iløgur og 15% til figgjarkostnað.

Raksturinn hjá eini kommunu fyllir sera nógv, og nógv av rakstrinum er meira ella minni bundin. Tá raksturinn fyllir so nógv, so er sera umráðandi at hava ein so góðan og sunnan rakstur sum gjørligt, og neyðugt er stóðugt at ansa eftir, at raksturinn liggur á tí røttu leguni.

Figgjarkostnaðurin hjá kommununi er rættiliga stóðugur, tí nógv tann størsti parturin av láninum eru til fasta rentu. Samanumtikið kunnu vit siga, at vit hava eina góða

figging av teimum lánunum, ið kommunan hevur. Eftir verandi avtalum niðurgjalda vit skuldina við uml. 8 mió. um árið, og verður skuldin við árslok 2012 uml. 105 mió.

Íløgurnar. Tað, sum ikki verður brúkt til rakstur og figgjarkostnað, er eftir til iløgur. Ein so stór kommuna sum okkara hevur allatíðina brúk fyri at gera iløgur – eisini stórar iløgur – og tí er sera umráðandi, at peningur er tøkur til hetta. Vit hava fyri neyðini at gera iløgur á øllum økjum.

Samnumtikið kunnu vit tí siga, at komandi býráð kemur at hava figgjarglitt rásarúm og móguleika at gera iløgur fyri 90 - 100 mió., treytað av - sjálvandi, at tann figgjarglitta gongdin verður nøkumlunda tann sama, og teir komandi politikararnir megna at halda rakstrinum og figgjarkostnaðinum í tryggari og skilagóðari legu.

Vísandi til undanfarnu greinar, so er niðurstøðan heilt greið:

- Neyðugt verður at
- hava skynsama og neyva figgjarstýring
- gera langtíðar figgjarætlan
- gera langtíðar rakstrar- og iløguætlanir við raðfestingum

Megna vit hetta, so verða gróðrarlíkindini góð í kommununi og slagorðini: Runavíkar kommuna – ein kommuna í menning – tey koma framhaldandi at vera veruleiki.

Endamál og ynski mitt er, at Runavíkar kommuna framhaldandi skal vaksa og mennast, og at vit bjóða okkum fram bæði í heimligum og altjóða umhvørvi.

Bergur Robert Dam Jensen
Valevni á lista C

Gjógvin millum kommunumyndugleika og borgaran skal burtur

Tað er mín greiða fatan, at ein gjógv er grógvin ímillum, tann vanlig borgaran og kommunumynduleikan. Serliga er tað í “útkantinum” í komununi hetta merkist. Málið um at hava eina vælvirkandi og sameinda kommunu, er onki meira enn ein fiktivur veruleiki. Hetta tekur teppið undan øllum grundarlagi fyri einari væleydnaðari og væløktari kommunu. Tí meti eg hetta verða hævðusevni, ið komandi býráð má taka í størsta álvara.

Sum kollfirðingur og handilsmaður í bygdini, komi eg í samband við nógv av fólkinum her á plássinum hvønn dag. Somuleiðis liggur væl fyri, at hoyra hvat kollfirðingar siga um stóðuna vit eru í. Tað ljóðari ikki, at vit eru ónøgd við aktivitetin hjá býráðnum. Hetta klagar so at siga ongin um. Men sagt verður ofta um: “teir elle tey í Havn”. Man kennir seg ikki sum ein part av komununi. Vit eru jú ein lítill partur av eini størri eind. Men sum ein kommuna, sum setningurin “saman standa vit sterkari” sipar til, skuldi ikki verði munur á at búð í

útkantinum ella miðskeiðis í Tórshavn.

Trupuleikin er tí tann, at vit kundu ynskt okkum at verði ein meira luttakandi partur í teimum avgerðum ið viðkoma okkara økið. Avgerðir ið umfata Kollafjørð, Signabø og Oyrareingir. Ongin ivið er um, at býráðslimir gera sítt til, fyri at taka tær rættar avgerðir, men tað er so, at fólkin ið arbeiða við ella í hesum øki, ofta helst hevði kunna greitt býráðslimum frá hvussu tey siggja loysnirnar best. Tað er ikki ivi í mín sál um, at umsitingarlaga og borgarlaga hevði man bæði spart nógv tíð og óneyðugt kjak, fekk man eina loysn á hesum. Vit sóknast eftir einum betri samstarvið millum kommunu og borgara stutt sagt.

Tórshavnar kommuna er ikki bert størsta kommuna í Føroyum, men eisini nógv tann størsta geografiskt. Hetta setur bæði umsiting og myndugleikum í kommununi stór, ómetaliga stór krøv. Undarligt er tí ikki at armarnir ikki røkka til útkantin. Tað er útfrá hesum eg meti mína uppgávu verða, komi eg inn í býráðið.

Hetta vil eg arbeiða fyri, gerst eg partur av býráðnum.

Eg ætli at arbeiða fyri, at vit fáa fastar borgararfundir í kommununi. Tankin við tilíkkum fundi er, at upplýsa býráð hvat borgarin ynskir, metir og viðmælur kommununi at arbeiða útfrá. Somuleiðis sum borgarin kennir seg sum ein týðandi part av tí sum hendir og rørir seg í nærum-hvørvinum, soleiðis at her kann bygjast brúgv. Har skal verða ein fundaskrivari, ið ikki er tilknýttur at býráðnum beinleiðis. Hesin skal hava til uppgávu at niðurskriva fundarfrásøgn útfrá tí sum borgarin og býráðslimir tosa um. Síðan tá býráðsfundur er, har avgerðirnar verða tiknar, fáa býráðslimirnir hesa ítøkjuligu fundarfrásøgn at meta útfrá, soleiðis at ongin ivi skal vera um, at innlitið er har, tá ið avgerðin skal taksat.

Ongin ivi er um, at tað er sera torført at sita á Vaglinum í Tórshavn og taka stóðu til mál sum viðvíkja Hesti, Nólsoy, Kollafirði, Hoyvík, Argir og Kaldbak, innlitið væntar. Hvussu kunna vit vissa okkum og okkara kommunuleiðarum

bestu karmarnar, fyri at fáa bestu avgerðina fram. Í minari verð er ongin ivi um, at hesir fundir skula haldast javnan á lokalu økjum, og tá ið býráðið metir hetta vera neyðugt.

Hetta er uttan iva besta loysnin fyri báðar partar, kommunustýrslimurin sær seg meira kláran til, at taka røttu avgerðina og borgarin kennir seg hoyrdan.

Fyri at Tórshavnar kommuna framvegis skal koyra á framburðakós, so er hetta ein loysn uppá, hvussu vit fáa kommuna til at standa sterkari sum EIN KOMMUNA. Tí tað er tann veruleikan vit hava, okkara uppgáva er tí at skapa hendan veruleika, AT VIRKAÐ SUM EIN KOMMUNA.

Eg hugsar ikki bert um miðbýin í Tórshavn, har sær ikki út til at væntað eldsálir á økjum. Eg hugsar eisini um hvussu vit fáa kommununa á sameindað kós aftur. Hetta er spurningur um at vilja, eg vil, vil tú ? Avgerðin er tín, set tí tín X við Bergur Robert Dam Jensen á lista C týsdagin 13. November.

Gott Javnaðarval.

Helena Dam á Neystabø
valevni javnaðarflokksins

Eingin vælferð uttan figgjarligt skil

At lesa ørgrynnuna av vallyftum í bløðum og á portalum er mangan skemtiligur lesnaður, og minnir ikki stórt um 80'ini. Hugsar at tað verður neyðugt at slökkja ein part av hesum fyrrverki.

Tórshavnar Kommuna skal reka ein varligan og forsvarligan figgjarpolitikk, bert soleiðis framtíðartryggja

vit vælferðina í kommununi. Neyðugt er at fáa fólktalið av vaksa og at fáa vinnuligu inntøkurnar at vaksa.

Málið skal vera, at borgarar við vanligum ella lágvum inntøkum, t.d. verka-fólk, lesandi og stakir uppihaldarar, skulu kunna búseta seg í Tórshavnar

Kommunu – uttan at seta seg í botnleysa skuld.

Veruleikin er, at ein stakur uppihaldari, sum vil útbúgiva seg og brúka sína útbúgving og sín førleika í Havn, fær ikki endarnar at røkka saman, tá ið húsaleika, el, olja, stovnspláss og skattur er goldin.

Henda gongd skal boytast,

og Tórshavnar Kommuna eigur at gera sítt.

Tí fari eg at virka fyri:

- Luta-leigu og lestraríbúðum
- Hægri barnafrádrátti og
- Skynsomum figgjarpolitikki